

PĀ•TĀ•M PĀ•DEM OSLOVUJEME VOLĀ•ME

StĀ™eda, 13 prosinec 2017

Jmenuju se Honza a je mi úplnĀ› jedno, jak se jmenujete vy. StejnĀ› si to nebudu pamatovat. Mám totiĀ™¾ fakt dĀ›snĀ› pĀ™íšernou pamĀ›Ā¥ na jména. SamozĀ™ejmĀ›, nĀ›Ā•í jméno sem tam zapomene kaĀ™dý. JenĀ™¾e já si pletu i jména kamarádĀ™. Po sedmnácti letech ve stejnĀ›m zamĀ›stnání si nejsem schopný zapamatovat, jak se jmenují mí spolupracovníci.

Je to dost nepĀ™íjemné: Ā•asto nevím, jak mám všem tĀ›m lidem kolem sebe Ā™íkat. Copak máĀ™¾u o kolegovi z pĀ™ed ostatními jako „o takovĀ›m tom s kĀ™ivýma zubama“? Adresovat nadĀ™ízeného slovy „Hej tam“? Copak není trapné oslovovat kamarádku „mladá pani“? Tristní je i to, Ā™¾e jsem pedagog a pĀ™íšem si nepamatuju jména svých studentĀ™. Na základní škole máĀ™ náš chemikáĀ™ stejnĀ› problém a vyĀ™ešil ho elegantnĀ›: prostĀ› všem klukĀ™m Ā™íkal „Pišto“ a všem holkám „MáĀ™o“. Já teprve sbírám odvahu k podobnému Ā™ešení. Zvláštní je, Ā™¾e aĀ™¾ na ta jména vlastnĀ› nemám pamĀ›Ā¥ zas aĀ™¾ tak mizernou. Docela dobĀ™e si tĀ™eba pamatuju dĀ›je filmĀ™. PotíĀ™¾e nastanou ve chvíli má v tom filmu nĀ›kdo nĀ›jaké jméno. Mou noĀ™ní máĀ™rou jsou pak telenovely a konverzaĀ™ní dramata o rodinných vztazích, protoĀ™¾e v tĀ›ch vĀ›tšinou vystupují celé desítky postav, všechny se nĀ›jak jmenují, mají dost podobné obliĀ™ejí a ještĀ› k tomu spolu o sobĀ› vzájemnĀ› poĀ™ád mluví. Co se týĀ™e schopnosti orientovat se v postavách, vyšil by nastejno, kdyby do tĀ›chle filmĀ™ obsadili Ā•leny Alexandrovova souboru písní a tancĀ™ nebo náhodnĀ› vybrané obĀ™any Ā•ínské lidové republiky. Naopak ideální pro máĀ› byla taková ta série filmĀ™ o tom brejlounovi, co se kamarádil se šprtkou a zrzounem, máchal kolem sebe hĀ™lkou a bojoval s takovĀ›m nezdravĀ› vypadajícím plešatým pánem bez nosu. UĀ™¾ nevím, jak se to jmenovalo, ale máĀ›lo to osm dílĀ™, takĀ™¾e jsem máĀ›l dost Ā•asu si tĀ›ch pár postav trochu zapamatovat. MoĀ™¾ná vám pĀ™ípadá, Ā™¾e pĀ™eháním a Ā™¾e si tohle všechno vymýšlím, ale není to tak. Kdyby se zeptáte mých kamarádĀ™! Ā™ekl bych vám i konkrétnĀ› jakých, ale teĀ• si fakt nevzpomenu na jejich jména. PĀ™íšem znám se, Ā™¾e se cítím se svým problémem dost osamĀ›lý, takĀ™¾e když máĀ› nĀ›kdo namísto „Honzo“ osloví tĀ™eba „Ludvíku“, „Martine“ nebo nakonec tĀ™eba i „Pišto“, udĀ›lá mi to pokaĀ™dé vĀ™dycky hroznou radost. Dokonce radost tak velikou, Ā™¾e se mi chce vykĀ™íknout: „Vítej v klubu– promiĀ™, jak jsi Ā™íkal, Ā™¾e se jmenuješ?“. Jan Flaška autor je Pišta